

با انتشار بیانیه‌ای اعلام شد

مخالفت جریان صدر با حاکمان جدید عراق

یکشنبه ۲۴ مهر ۱۴۰۱_ ۱۹ ربیع الاول ۱۴۴۴_ ۱۶ اکتبر ۲۰۲۲

برای چندمین بار مجلس به فکر افتاد

سامان‌دهی تجمعات؛

طرحی برای تصویب نشدن

همدلی دوباره با شکل‌گیری اعتراضی در کشور نهادهای مختلف به فکر سامان‌دهی تجمعات اعتراضی افتادند.
ایسن برای چندمین بار در سال‌های گذشته است که در واکنش به اعتراضات مردم مسئولان به این فکر می‌افتند که به جای پاسخگویی به اعتراضات آن را سامان‌دهی کنند. این اتفاق در زمان دولت حسن روحانی نیز رخ داد. زمانی که اعتراضات مدنی به یک باره کشور را فراگرفت، نمایندگان مجلس و حتی اعضای شورای شهر تهران به فکر افتادند که با ارائه طرح‌هایی این اعتراضات را سامان‌دهی کنند.

۱

← **کواکون**

۸ تمرکز روی موقعیت‌های تاریخی / فیض شریفی

۷ مهوش وقاری؛ هر اعتراضی نامش اغتشاش نیست

۸ حکم مجازات سران نازی چگونه اجرا شد؟

۸ علی ظریفی، هنرمند برجسته رشته قلمزنی درگذشت

۸ کشف حشره ۳۵ میلیون‌ساله در یک تکه کهربا

۸ حذف کارت شناسایی و پاسپورت با یک تکنولوژی ویژه در دوبی

۷ حمله فعالان محیطا زیست به نقاشی کران قیمت «ون‌گوگ»

۴ جنیبات سومین جلسه دادگاه «میاد حاتمی»

استراتژی متفاوت برخی مسئولان با وجود دعوت سران قوا برای گفت‌وگو

تعارف هویج یا تهدید چماق؟

همدلی مواجهه با اعتراضات مردمی یکی از مهم ترین موضوعاتی است که این روزها اظهار نظر مسئولان را به خود اختصاص داده است. حالا تقریباً تمام مسئولین در هر رده‌ای در این باره صحبت می‌کنند. آنان هم تحلیل های خود را درباره ریشه‌های این اعتراضات ارائه می‌دهند و هم این که سعی می‌کنند موضع خود را درباره نحوه مواجه شدن با این اعتراضات بیان

ادامه واکنش‌ها به مواضع یوسف نوری درباره بازداشت دانش آموزان

سخنان خطرناک آقای وزیر

حسن‌هایی‌زاده: تحلیل‌گر بررسی کرد؛

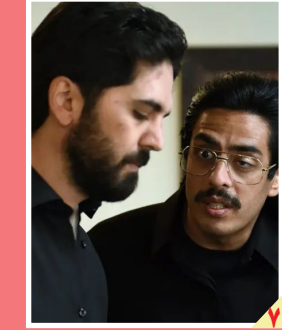
دیدگاه‌های سیاسی روسای جدید عراق چیست؟

حسن هانی‌زاده کارشناس خاورمیانه و مسائل عراق درباره انتخابات در این کشور و شرایطی که منجر به انتخاب عبداللطیف رشید و محمدشباع السودانی به عنوان رئیس جمهور و نخست وزیر شد، می‌گوید: این انتخاب بر اساس توافق «فراکسیون‌های کُرد» و «ائتلاف چارچوب شیعیان» بود.روز پیش پارلمان عراق (عبداللطیف رشید» را به عنوان رئیس جمهور جدید این کشور معرفی کرد و «محمد شباع السودانی» نیز به عنوان نخست وزیر مکلف، مامور به تشکیل کابینه دولت ملی‌زاده این انتخابات بعد از حواشی کیمبال اخیر در عراق، اتفالی بسیار مهم تلقی می‌شود، بنابراین سوال مهم این استست که پس از انتخابات عراق، سرنوشت این کشور چگونه خواهد شد؟ حسن هانی‌زاده کارشناس مسائل خاورمیانه این موضوع را تحلیل کرده است. او به رویداد۲۴ می‌گوید:«عراق با انتخاب رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر توافقی، از یک مرحله خطرناک سیاسی عبور کرد و به سمت ثبات و آرامش در حال حرکت است. انتخاب عبدالطیف رشید ۲۴ سساله که از چهارم‌های اخیر عراقی شناخته‌شده‌است،انتخابی کاملاًهوشمندانه بود. پس از یکسال که از انتخابات پارلمان عراق می‌گذرد و اختلافاتی که در انتخاب این دو بود، اکنون با رایزنی‌هایی که صورت گرفته، در نهایت فراکسیون‌های کُرد پارلمان عراق، بر سر انتخاب عبدالطیف رشید به توافق نظر رسیدند. همچنین ائتلاف چارچوب شیعیان پارلمان عراق نیز آقای محمدشباع السودانی را به عنوان نخست وزیر جدید این کشور انتخاب کردند که این دو گزینه مورد توافق کردها و شیعیان عراق است.»هانی‌زاده با بیان اینکه عبدالطیف رشید یکی از چهره‌های شناخته شده عراق و وابسته به اتحادیه میهنی و از نزدیکان جلال طالبانی رئیس‌جمهور اسبق عراق است، گفت:«او باجنتا جلال طالبانی است و در گذشته هم پست‌هایی مهمی در دولت‌ها داشته است و احترام بالایی در میان اقلیم کردستان، خصوصاً بخش سلیمانیه دارد. او بعد از انتخاب شدن، بالافاصله سودانی را مامور تشکیل کابینه کرد.»این کارشناس ادامه داد:«با وجود مخالفت جریان مقتدی صدر با ایسن دو انتخاب، اما عراق به سمت شکل‌گیری دولت ملی و به دست آوردن جایگاه واقعی خود حرکت می‌کند.انتخاب السودانی هم که در دولت‌های گذشته نیز پست‌های کلیدی داشته، انتخاب بسیار هوشمندانه‌ای بود، چرا که او شخصیت موردقبول شیعیان و مرجعیت عراق است و می‌تواند به دور از سهم‌خواهی فراکسیون‌های پارلمانی، دولت خود را تشکیل دهد.»هانی‌زاده با اشاره به اینکه عبدالطیف رشید از مبارزان با دولت بعث بوده است، تصریح کرد:«او تحصیلاتش را در انگلیس به پایان رسانده و با سیاست‌های

شماره

روزنامه

روزنامه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

پربیننده‌ترین سریال تلویزیون بدون هیچ توضیحی نیمه‌کاره رها شد

مخاطب بی‌صدای ریزد!

سال هفتم _ شماره ۲۰۳۹ _ ۸ صفحه _ قیمت ۲۰۰۰ تومان

نگاهی به موقعیت جناح چپ در حوادث اخیر

اصلاح‌طلبان وسط‌بازند؟

فضل‌الله باری – جناح چپ جمهوری اسلامی که روزگاری در زمان حیات رهبر انقلاب بخش زیادی از قدرت کشور را در اختیار داشتند، پس از درگذشت ایشان نزدیک به یک دهه از مناصب اصلی قدرت دور بودند، اما با پیروزی سیدمحمد خاتمی در خرداد ۷۶ به ناگهان این جناح با عنوان جدید والیته دهن پرنکی وارد کارزار شد؛ اصلاح‌طلب.

این جناح به لطف اقبال مردم به خاتمی و (صحیح‌تر اینکه به جهت دوری مردم از جناح راست) وضعیت ویژه یافتند. به‌گونه‌ای که برخی از افراد وتشکل‌های جناح راست را نیز در خود پذیرفتند. حزب کارگزاران و رهبر معنوی آن هاشمی رفسنجانی از جمله رویش‌هایی بودند که در ۲۵ سال اخیر از جناح راست گسسته و به اصلاح‌طلبان پیوسته بودند.

این جناح که البته انتخابات ریاست جمهوری هفتم وهشتم و مجلس ششم را در اختیار گرفته بودند، اگرچه با مخالفت برخی نهادهای قدرتمند در ساختار نظام مواجه شده بودند و عملاً طرفی از این پیروزی‌های پایایی نداشتند، از این منظر بسیاری از هواداران خود را نیز از دست دادند. اما برآمدن محمود احمدی‌نژاد و تشکیل هشت سال دولت اصول‌گرا، سه مجلس دیگر را نیز از دسترس آنها دور کرد. تا اینکه پس از دوقطبی‌شدیدی که پس از انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۸ در جامعه رخ داده بود، یک بار دیگر افکار عمومی را متوجه آنان کرده بود. از همین منظر یک اشاره رهبر این جریان یعنی سیدمحمد خاتمی با کلمه «تکرار» می‌توانست در دو انتخابات مجلس شورای اسلامی و مجلس عالی خبرگان نیز کارساز شود و در ترکیب آن دو موثر باشد. همین موضوع در انتخاب حسن روحانی در دو انتخابات ریاست جمهوری نیز قدرت این جناح را نشان می‌داد.

حمایت مردم از این جناح در حالی بود که شدیدترین انتقادات را نیز در درون خود داشت، اما مردمی که هشت سال دوره احمدی‌نژاد را درک کرده بودند، اختلافات را به کناری نهاده و به میدان آمده بودند تا دولت روحانی ومجلس امید، اندکی از کار فروسته‌شان بگشایند. اما عملکرد مجلس امید و دولت تدبیر و امید نگذاشت که این رابطه ادامه داشته باشد. از همین رو بدنه اصلاح‌طلبی همه انتقادات فروخورده خود را از آزاد کرد؛ به‌گونه‌ای که حاضر نشد پای حمایت نیم‌بند و متزلزل رهبران منشئت اصلاحات از عبدالناصر همتی بایستد و همه انتقادات خود را در قالب بی‌توجهی به نامزدی که سعی کرده بود رنگ اصلاح‌طلبی به خود بگیرد، نشان داد.

از آن تاریخ تا به امروز بخش مهمی از انتقادات بدنه اصلاح‌طلب، بیش از آن که متوجه نظام و یا جناح اصول‌گرا باشد، به سوی رهبران اصلاح‌طلب و حتی چهره‌های هزینه داده‌ای چون سید مصطفی تاج‌زاده و بهزاد نبوی نیز سرازیر شده است.

این بدنه‌ی بی‌سرشده، بخش زیادی از علل وضعیت کنونی کشور را بی‌عملی رهبران اصلاحات در چند دهه اخیر می‌دانند. این گروه از مردم می‌بینند که هرگاه نیاز به حضورشان احساس شده، آمدنند، اما رهبران این جناح و به ویژه کسانی که به اعتبار رای‌شان به پاسور و بهارستان رسیده بودند، هیچ گامی در راستای مطالبات‌شان برنداشتند.

در نارآمی‌های اخیر نیز اگر چه جدال بر سر برخی از سیاست‌های نظام است، اما رهبران اصلاحات نیز بی‌نصبی‌نمانده‌اند و از این منظر اگر به چیزیی بعنوان«رهبری اصلاحات» قایل باشیم، به نظر نمی‌رسد که پیاده نظام و یا بدنه‌ای در پشت سر داشته باشد. فراقی که از اعتراضات سال‌های ۹۶ و ۹۸ و در قالب بخشی از شعار «اصلاح‌طلب، اصولگرا…» خود را به خوبی نشان داد. رهبران این جناح در وضعیت عجیبی گیر افتاده‌اند. در حالی که مردم نشان داده‌اند که در کنار برخی از نهادهای نظام واصل‌گرایان، آنان را نیز از مسببان وضعیت کنونی می‌دانند، اما هسته اصلی نظام نیز نشان داده که این روزها در حد یک مسکن برای آرام کردن نارآمی‌ها نیز به آنان اعتقاد واطمئادی ندارد. اگرچه البته این بخش از نظام نشان داده که چندان اعتقادی به استفاده از قدرت نرم ندارد.

نهایت استفاده این بخش از نظام از اصلاح‌طلبان دعوت از تک و توک از چهره‌های این جناح (کسانی مانند غلامحسین کرباسچی) در مناظره‌های شب‌های اول بعد از اعتراضات بوده است که البته ادامه آن را نیز بی‌نتیجه دانسته، و ابتدا ترجیح دادند که از همان چهره‌های اصولگرا استفاده کنند، آن‌هم که بی‌فایده دیده شد، پس بساط مناظره‌بازی برچیده شد.

هم‌اکنون که در بخش‌هایی از دوکشور دو گروه به صف ایستاده‌اند؛ گروه اول معترضانی که در تبارشناسی‌شان شاید نزدیکی ذاتی به شعارهای اصلاح‌طلبان بیشتر باشد و گروه دوم که مدافعان نظام بوده که همواره در گروه‌های جبهه اصول‌گرا متشکل می‌شوند. در این میان گروه دوم اگرچه در بخش‌هایی منتقد جبهه اصول‌گرای هم هستند، اما بدون تردید هنوز نوعی سمیاتی تشکیلاتی در میان این بدنه و چهره‌ها وتشکل‌های اصول‌گرا وجود دارد. اما این وضعیت در جناح اصلاح‌طلب تقریباً از میان رفته‌است و بخش عمده‌ای که در هر انتخاباتی «قشر خاکستری» خوانده می‌شد و معمولاً ضامن پیروزی یکی از طرفین ماجرا بود و معمولاً در چند دهه اخیر به اصلاح‌طلبان روی خوش نشان می‌دادند و کم‌کم جزیی از بدنه این جناح محسوب می‌شدند…

ادامه در صفحه ۵

نماینده اردبیل در مجلس:

هیچ دانش‌آموزی کشته نشده است

نماینده اردبیل در مجلس شورای اسلامی کشته شدن یک دانش‌آموز در مدرسه شاهد این استان را تکذیب کرد.سید کاظم موسوی اردبیلی در گفت‌وگو با ایبنا، درپساره حوادثی که گفته می‌شود در مدرسه شاهد اردبیل رخ داده است، گفت: چنین چیزی نیست، من تکذیب می‌کنم. همچنین چیزی نیست، این مسئله را درست کرده‌اند و از آن غول ساخته‌اند.نماینده مردم اردبیل بیان کرد: این مسئله که یک دانش‌آموز کشته شده است را تکذیب می‌کنم. وی درباره اینکه گفته می‌شود تعدادی از دانش‌آموزان در این حادثه مجروح شده‌اند، بیان کرد: چنین اتفاقی را نشنیدم‌اد و از خودم هم نمی‌توانم چیزی بگویم.پیش‌تر «علی محبوبی‌پور» مدیرکل امنیتی و انتظامی استانداری اردبیل و شایعات و ادعاها درباره جان باختن یک دانش‌آموز دختر در اردبیل را تکذیب کرد و گفت: این ادعا کاملاً تکذیب می‌شود و به هیچ وجه صحت ندارد. مردم مومن و انقلابی و غیرتمند اردبیل تحت تاثیر شایعات اقتصادی و زمینه‌های تعامل با گیرنده‌وی افزود: در اردبیل تاکنون هیچ کشته‌شده و مجروحی نداشتیم و حتی دستگیری افراد هم در این شهر قابل توجه نبوده است. هیچ دانش‌آموزی طی روزهای اخیر دستگیر نشده و این موضوع نیز کذب است. ♦♦♦

در نشست سران سه قوه مطرح شد:

هم‌افزایی ارکان نظام برای پیشرفت کشور

توسعه تعاملات قوای سه‌گانه و هم‌افزایی همه ارکان نظام حکمرانی در راستای غلبه بر مشکلات موجود و پیشرفت کشور، مهم‌ترین دستور جلسه روسای قوای سه‌گانه بود.به گزارش ایسنا، در نشست بعد از ظهر دیروز شنبه(۲۲ مهر) سران سه‌قوه که به میزبانی آیت‌الله دکتر رئیسی برگزار شد، در خصوص روند تدوین برنامه هفتم توسعه توسط دولت رازینی شد و رئیس‌جمهور از تکمیل این برنامه در آینده نزدیک و تحویل آن به مجلس شورای اسلامی در موعد مقرر خبر داد.در این جلسه همچنین رئیس‌جمهور با برپار توصیف کردن سفر به کشور قزاقستان و شرکت در اجلاس ششم سیکا، به ظرفیت‌های فراوان همکاری اقتصادی و زمینه‌های تعامل با کشورهای آسیایی اشاره کرد و از اهتمام دولت به توسعه روابط در این حوزه خبر داد.سران سه قوه در پایان جلسه با مرور شرایط روز کشور، بر لزوم رسیدگی سریع و دقیق به پرونده‌های اغتشاشات اخیر تاکید کردند.